

200706538/1.

Datum uitspraak: 17 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/8620 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 6 september 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 oktober 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 13 februari 2007 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 24 september 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

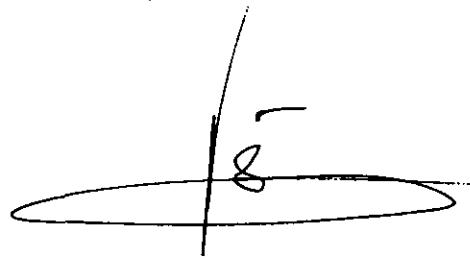
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2007

309-563.

Verzonden: 17 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 07/8620
V

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiseres,
gemachtigde mr. F.A.M. te Braake,
advocaat te Goes,

tegen

de Minister van Buitenlandse Zaken,
verweerder,
gemachtigde mr. P. van Zijl,
medewerker bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Bij besluit van 13 februari 2007 heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen het besluit van 25 oktober 2006, waarbij de aanvraag tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) is afgewezen, ongegrond verklaard.

Op 23 februari 2007 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 21 augustus 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens waren ter zitting aanwezig A. Nieuwland-Helou, tolk in de Engelse taal en A. Schouwenaar, referent.

II. Overwegingen

1. Ingevolge artikel 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een mvv, voor de toepassing van afdeling 2 van hoofdstuk 7 van de Vw 2000, bevattende bepalingen over bezwaar en beroep inzake reguliere verblijfsvergunningen, gelijkgesteld met een beschikking gegeven krachtens de Vw 2000.

De aanvraag om afgifte van een mvv wordt getoetst aan de voorwaarden die worden gesteld met het oog op het verlenen van een verblijfsvergunning (regulier) in Nederland (Vreemdelingencirculaire 2000, hoofdstuk B1/1.1).

Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Daarbij is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder h, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de vreemdeling, die niet behoort tot een der categorieën, bedoeld in artikel 17, eerste lid, na verkrijging van rechtmatig verblijf in Nederland inburgeringsplichtig zou zijn op grond van de artikelen 3 en 5 van de Wet inburgering en niet beschikt over kennis op basisniveau van de Nederlandse taal en de Nederlandse maatschappij.

2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat niet is gebleken dat eiseres het basisexamen inburgering buitenland met goed gevolg heeft afgelegd, of voor een vrijstelling hiervan in aanmerking komt. De door eiseres overgelegde medische verklaring geeft op geen enkele wijze aan dat eiseres door een gebeurtenis in het verleden analfabeet is geworden. Dat deze eis ten tijde van eerder door eiseres ingediende mvv-aanvragen niet werd gesteld, is volgens verweerder geen reden om de huidige aanvraag niet op grond van wetgeving, geldig ten tijde van de aanvraag, te weten 28 juni 2006, te behandelen.

Verweerder heeft voorts gesteld dat uit de stukken kan worden afgeleid dat eiseres in Nederland verblijft. Dit leidt er volgens verweerder eveneens toe dat de aanvraag dient te worden afgewezen.

Tot slot acht verweerder geen sprake van schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

3. Eiseres heeft in beroep gesteld dat zij ten onrechte niet is gehoord in bezwaar. De inburgeringstoets wordt volgens eiseres ten onrechte als voorwaarde gesteld, omdat zij zich herhaalde malen tot de Nederlandse ambassade te Duitsland heeft gewend om een mvv aan te vragen. Ten onrechte werd evenwel steeds geen aanvraag in behandeling genomen, omdat de ambassade zich op het standpunt stelde dat de mvv-aanvraag vanuit Nigeria zou moeten plaatsvinden.

Eiseres stelt dat niet kan worden vastgehouden aan het inburgeringsvereiste, omdat zij niet kan lezen en schrijven. Uit de schriftelijke verklaring van huisarts J. Kok kan volgens eiseres niet worden afgeleid dat zij reeds in Nederland verblijft en dat zij het mvv-vereiste zou proberen te omzeilen. Eiseres heeft een verblijfsvergunning voor Duitsland en het is voor haar makkelijk om vanuit Duitsland naar Nederland te reizen en op deze wijze rechtmatig contact te hebben met haar echtgenoot.

Voorts stelt eiseres dat het beroep op artikel 8 van het EVRM ten onrechte is afgewezen althans onvoldoende gemotiveerd.

Op 11 april 2007 heeft eiseres een rapport overgelegd van psychologisch adviesbureau Van der Weele, waarin onder meer is ingegaan op de vraag of eiseres kan lezen en/of schrijven.

De rechtbank overweegt het volgende.

4. Eiseres heeft zich ter zitting beroepen op Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2006/31 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen.

De rechtbank overweegt dienaangaande, dat verweerder, nu deze beroepsgrond door eiseres eerst ter zitting naar voren is gebracht, niet tijdig daarvan kennis heeft kunnen nemen en hierop heeft niet kunnen reageren. De rechtbank is dan ook van oordeel dat het beroep op WBV 2006/31 wegens strijd met de goede procesorde niet bij de beoordeling van het bestreden besluit kan worden betrokken.

5. Ten aanzien van het beroep van eiseres op schending van de hoorplicht overweegt de rechtbank het volgende. Het horen vormt een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en daarvan kan slechts met toepassing van artikel 7:3 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) worden afgezien indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Hetgeen eiseres in bezwaar naar voren heeft gebracht, rechtvaardigde niet de conclusie dat reeds aanstonds buiten twijfel was dat het bezwaar ongegrond was. De rechtbank acht daarbij van belang dat verweerder twee van de aanvankelijk in het besluit van 25 oktober 2006 opgenomen afwijzingsgronden, betrekking hebbend op middelenvereiste en op de inschrijving van het huwelijk van betrokkenen in de gemeentelijke basisadministratie, in het bestreden besluit niet langer heeft gehandhaafd. Naar het oordeel van de rechtbank kan daarom niet worden volgehouden dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar.

6. Uit het voorgaande volgt dat het beroep gegrond is en dat het bestreden besluit moeten worden vernietigd wegens schending van de artikelen 7:2 en 7:3 van de Awb.

7. Verweerder heeft de rechtbank ter zitting verzocht de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten indien de rechtbank van oordeel mocht zijn dat verweerder eiser ten onrechte in bezwaar niet heeft gehoord. Dienaangaande overweegt de rechtbank dat de aanvraag mede is afgewezen, omdat het vermoeden bestaat dat eiseres zich reeds in Nederland bevindt. Ter zitting is ondubbelzinnig gebleken dat eiseres inderdaad reeds geruime tijd in Nederland bij referent verblijft.

Ingevolge de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 9 november 2004 (LJN: AR8488) kan een mvv-aanvraag worden afgewezen op de enkele grond dat de vreemdeling, voordat op deze aanvraag is beslist, naar Nederland is gekomen met het oogmerk zich daar te vestigen. Gelet hierop heeft verweerder de aanvraag van eiseres terecht afgewezen. De beroepsgronden van eiseres die betrekking hebben op het inburgeringsvereiste en op artikel 8 van het EVRM kunnen daaraan niet afdoen. De rechtbank is dan ook van oordeel dat materieel geen andere beslissing mogelijk is dan het vernietigde besluit. Om die reden oordeelt de rechtbank dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit, onder toepassing van het bepaalde in artikel 8:72, derde lid, van de Awb, in stand moeten worden gelaten.

8. De rechtbank ziet aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb, te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,--.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit van 13 februari 2007;

bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven;

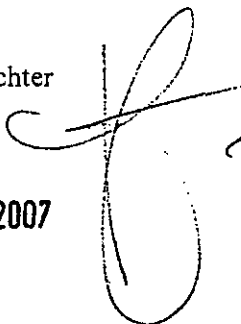
veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiseres dient te vergoeden;

gelast dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon het door eiseres betaalde griffierecht ad € 143,-- vergoedt.

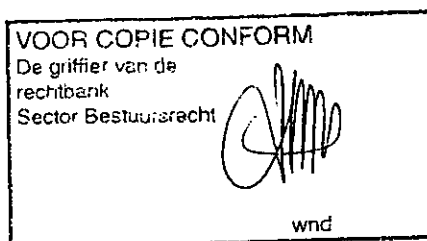
Aldus gedaan en in het openbaar uitgesproken op **- 6 SEP 2007**
door mr. B.F.Th. de Roos, rechter, in tegenwoordigheid van mr. H.M.J. Slabbekoorn,
griffier.

De griffier is buiten staat deze uitspraak te ondertekenen.

De rechter

Afschrift verzonden op: **- 6 SEP 2007**

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Dietvorst & Te Braake

advocaten

Mr J.A.M. Dietvorst
Mr F.A.M. te Braake,
tevens letselschadespecialist, lid LSA
Mr G. Veen,
tevens strafrechtsspecialist, lid NVSA
Mr M.C. Heijnneman,
tevens specialist asiel- en vreemdelingenrecht
lid WRV

Postbus 380
4460 AT Goes
F. den Hollanderlaan 14
4461 HN Goes
Tel. 0113-212002
Telefax 0113-212908
E-mail: info@dietvorstentebraake.nl
Website: www.dietvorstentebraake.nl

Stichting Beheer Derdengelden
Dietvorst & Te Braake advocaten
ING BANK nr. 66.63.40.560

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 SEP 2007	
ZAAKNR.	200706538/1/12
AAN:	V.21
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

*fax ingekomen
11 sep. 2007*

Goes, 11 september 2007
Ref. S03.101

Per telefax: 070-365 1380
Tevens per gewone post

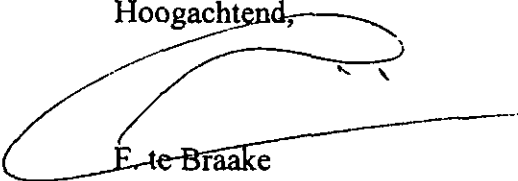
Geachte heer/mevrouw,

Inzake: /ADVIES
IND-nummer: 9912.13.6070 V-nummer:

In de bijlage treft u aan het hoger beroepschrift in opgemelde zaak. Ik moge u verzoeken dit in behandeling te willen nemen.

Dankzeggend voor uw medewerking,

Hoogachtend,

F. te Braake

c.c. Ministerie van Justitie, Immigratie- en Naturalisatiedienst, PV Den Bosch

HOGER BEROEPSCHRIFT EX 95 Vw

Toevoeging aangevraagd

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

Naam	:	
Voornamen	:	
Geboren op	:	
Nationaliteit	:	
Adres	:	
Woonplaats	:	
beslissingen IND waarvan beroep	:	25-10-2006, verzonden 31-10-2006 13-02-2007, verzonden 15-02-2007
uitspraak Rechtbank waarvan hoger beroep	:	6 september 2007
afschrift verzonden	:	6 september 2007
IND-nummer	:	9912.13.6070
V-nummer	:	

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1 2 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

te dezer zake woonplaats kiezende te 4461 HN Goes aan de Frans den Hollanderlaan 14, ten kantore van Dietvorst & Te Braake advocaten, van wie Mr. F.A.M. te Braake ten deze bepaaldelijk gevolmachtigd is als advocaat/gemachtigde op te treden en hoger beroep in te stellen tegen de hierna te noemen beslissing van de Rechtbank, **bijlage 1**;

1.

Appellante heeft op 28 juni 2006 een aanvraag ingediend om een machtiging tot voorlopig verblijf, zijnde een visum in de zin van het Souverein Besluit van 1813, welke aanvraag bij beschikking van 25 oktober 2006 door de Immigratie- en Naturalisatiedienst, verder te noemen verweerder, is afgewezen. Een kopie hiervan wordt overgelegd, **bijlage 2**;

2.

Tegen deze beslissing heeft appellante bezwaar gemaakt. Bij beschikking van 13 februari 2007 heeft verweerder het bezwaarschrift ongegrond verklaard. Een kopie hiervan wordt overgelegd, **bijlage 3**.

3.

Tegen de afwijzende beslissing heeft appellante bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Middelburg beroep ingesteld. Bij beschikking van 6 september 2007 heeft de Rechtbank onder Awb nummer 07/8620 het beroep ongegrond verklaard. Met deze beslissing kan appellante zich niet verenigen en wenst daarom hiertegen de navolgende grieven aan te voeren.

GRIEF I: Dat de rechtbank in rechtsoverweging 7 ten onrechte heeft overwogen:

“Verweerder heeft de rechtbank ter zitting verzocht de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten indien de rechtbank van oordeel mocht zijn dat verweerder eiser ten onrechte in bezwaar niet heeft gehoord. Dienaangaande overweegt de rechtbank dat de aanvraag mede is afgewezen, omdat het vermoeden bestaat dat eiseres zich reeds in Nederland bevindt. Ter zitting is ondubbelzinnig gebleken dat eiseres inderdaad reeds geruime tijd in Nederland bij referent verblijft.

Inzake: Hoger beroep
IND-nummer : 9912.13.6070
V-nummer :

Ingevolge de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 9 november 2004 (LJN: AR8488) kan een mvv-aanvraag worden afgewezen op de enkele grond dat de vreemdeling, voordat op deze aanvraag is beslist, naar Nederland is gekomen met het oogmerk zich daar te vestigen. Gelet hierop heeft verweerder de aanvraag van eiseres terecht afgewezen. De beroepsgronden van eiseres die betrekking hebben op het inburgeringsvereiste en op artikel 8 van het EVRM kunnen daaraan niet afdoen.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat materieel geen andere beslissing mogelijk is dan het vernietigde besluit. Om die reden oordeelt de rechtbank dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit, onder toepassing van het bepaalde in artikel 8:72, derde lid, van de Awb, in stand moeten worden gelaten.”

Toelichting: De rechtbank stelt in rechtsoverweging 7 dat ondubbelzinnig is gebleken dat eiseres inderdaad reeds geruime tijd in Nederland bij referent verblijft. De rechtbank had evenwel dienen te onderzoeken of eiseres zich ten tijde van de aanvraag dan wel de beslissing op bezwaar in Nederland verbleef. Voorts had de rechtbank dienen te onderzoeken hoe het in dat geval dan mogelijk is dat haar verblijfstitel in Duitsland wel telkenmale wordt verlengd en zij een adres heeft in Duitsland.

REDENEN WAAROM appellante zich wendt tot U met het eerbiedig verzoek de beslissing van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Middelburg d.d. 6 september 2007 met Awb nummer 07/8620 te vernietigen en opnieuw recht doende, het beroep gegrond te verklaren en de beslissingen van de Immigratie- en Naturalisatiedienst d.d. 25 oktober 2006 en 13 februari 2007 te vernietigen omdat deze beslissingen onvoldoende zijn gemotiveerd.

Goes, 11 september 2007

Advocaat,

